

get, men med de tre andre konventioner var der en klar indstilling.

Er det så udvalget, der bare er fuldstændig galt afmarcheret her?

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej. Det, der er sagen, er, at udvalget har taget stilling til, hvilke konventioner der var egnede til at inkorporere i dansk lovgivning, og hvilke der ikke var egnede til det. Udvalget har jo ikke blandet sig i den politiske proces, det er at foretage en politisk vurdering af, hvorvidt en konvention skal inkorporeres eller ej. Det er et anliggende, som regeringen og Folketingets partier må tage stilling til.

Som jeg har redegjort for også i min besvarelse til fru Elisabeth Arnold, er det da klart, at der har været nogle positive, gode argumenter for inkorporering, men jeg synes sandelig også, at der har været nogle meget vigtige argumenter ud fra en samlet betragtning for ikke at inkorporere, og det er dem, som regeringen i den sidste ende har støttet sig på.

Det ville være ren symbollovgivning, og man ville også umiddelbart sende et signal om, at visse konventioner er bedre end andre, og det synes jeg faktisk ikke konventionerne fortjener. De fortjener, at vi lovgivningsmæssigt gennemfører det, vi skal.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes godt lige, jeg vil have ministeren til at bekræfte, at udvalget ikke fandt nogen væsentlige ulemper ved det.

Når ministeren henviser til en samlet afvejning, og at der er vejret for og imod, så er det altså udelukkende regeringen, der har taget stilling til, at den bare gerne vil undgå at få de her konventioner inkorporeret, selv om der jo klart nok ville være tale om, at man fik en styrket retssikkerhed for borgerne på de her områder.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det normalt er sådan, og det har det også været i det her tilfælde, at når man beder et sagkyndigt udvalg om at afgive en betænkning, er det ofte udvalgets opgave at foretage nogle juridiske, retlige vurderinger og skrive dem i en betænkning,

og det er fuldstændig korrekt, at udvalget har foretaget en vurdering af, hvilke konventioner der lovgivningsmæssigt var egnet til at inkorporere.

Det er sjældent, man beder et udvalg om at tage politisk stilling på vegne af Folketinget. Det er nemlig den anden del af fasen, at man som politiker, som regering, som parti må vurdere, om det ud fra en samlet betragtning er hensigtsmæssigt at gøre det eller ej.

Der har jeg, synes jeg, meget udførligt i min første besvarelse og i min besvarelse til fru Elisabeth Arnold redegjort for, hvad det er for momenter, der har gjort, at regeringen ud fra en samlet betragtning har valgt at sige, at den ikke følger Inkorporeringsudvalgets betænkning og inkorporerer tre af konventionerne i dansk ret, idet vi allerede lovgivningsmæssigt har gennemført det, Danmark var forpligtet til.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der efter ministerens vurdering kan siges at ligge noget på en eller anden måde moralsk odioøst i, at regeringen eller et folketingsflertal anlægger en anden vurdering end Inkorporeringsudvalget. Er der et eller andet, der taler for, at der skulle være noget suspækt ved, at man simpelt hen i den endelige beslutning siger, at man vurderer det anderledes?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, som jeg netop sagde før i min besvarelse til fru Anne Grete Holmsgaard, er det jo ikke sådan, at når man nedsætter et sagkyndigt udvalg og modtager en betænkning, at alt det politiske allerede er afgjort. Det er sådan set der, den politiske fase starter, hvor man gennemlæser den grundige betænkning, og så foretager man en politisk afvejning. Det hænder jo altså også, at man i stedet for det, som betænkningerne lægger op til, ud fra en samlet betragtning vælger en anden politisk kurs, og det synes jeg ikke der er nogen grund til politisk at anfægte.

Naturligvis skal man forsvare, hvorfor man har truffet det politiske valg, og det er jeg også rede til at gøre, men der er intet forkert i, at en regering f.eks. vælger at sige, at den bliver nødt til at tænke lidt mere over en betænkning, eller at den ikke gennemfører den i den form, som den er lagt op. Det er der talrige eksempler på.